CHÚ HƯƠU TRẮNG

In lần đầu tiên năm 1973
In lần thứ hai năm 1979
In lần thứ ba năm 2017

CHÚ HƯƠU TRẮNG

TRUYỆN CỔ LATVIA

HỌA SĨ NIKOLAI KOCHERGIN

DỊCH TỪ BẢN DỊCH TIẾNG ANH CỦA FAINNA SOLASKO BỞI LÊ HẢI ĐOÀN

NHÀ XUẤT BẢN TIẾN BỘ MATXCOVA

Hãy lắng nghe, rồi bạn sẽ thấy

Điều bí ẩn kia chẳng nhiều đâu đấy:

Chú hươu trắng mãnh lực phi thường

Đôi gạc dài, chú đây đó ngàn phương

Bắt chú ư? Chỉ phí công vô ích

Ngày xửa ngày xưa có hai anh em nhà kia. Họ lớn lên cùng nhau, cường tráng tựa hồ hai cây sồi ven sông. Một ngày nọ người cha mới hỏi, " Nói thật cho cha nghe, các con muốn làm nghề gì?"

Hai người con lúc đầu đều lắc đầu quầy quậy nhưng cuối cùng cũng thú nhận rằng : " Chúng con muốn trở thành thợ mộc. Nhưng giờ đây chúng con thích làm thợ săn hơn để có thể săn ngỗng và bầy vịt trời."

Người cha lắng nghe hai con tâm sự và rồi đưa cho mỗi người một cái cung tên , mũi tên và một con chó giỏi. Ông tiễn hai con ra tận cổng và chúc hai con gặp nhiều may mắn.

Thế rồi hai người con ra đi. Một lúc sau họ đến một bầy vịt trời. Cả hai đều cố gắng bắn tên nhưng đều không trúng. Sau họ phát hiện ra họ đã lạc vào một khu rừng rậm và không thể tìm được lối ra. Mặc dù còn rất ít đồ ăn nhưng điều đó không thể làm nhụt chí của hai chàng trai.

Đột nhiên họ phát hiện ra hai con linh dương. Khi hai chàng giương cao cung lên thì chúng liền nói bằng tiếng của loài người: ” Xin đừng bắn chúng tôi. Chúng tôi sẽ trả ơn khi các anh cần.”

Và hai chàng lại tiếp tục lên đường. Chẳng mấy chốc hai chàng nhìn thấy hai con sói. Nhưng khi họ chuẩn bị bắn tên thì hai con sói nói :” Xin đừng bắn chúng tôi. Chúng tôi sẽ trả ơn khi các anh cần.”

Một lần nữa họ lại tiếp tục cuộc hành trình cho đến khi gặp hai chú thỏ. Khi họ giương cung thì lại nghe thấy tiếng nói của chúng :” Xin đừng bắn chúng tôi. Chúng tôi sẽ trả ơn khi các anh cần.””

Vậy là mỗi chàng đã có thêm 3 người bạn giữa núi rừng bạt ngàn : một con linh dương, một con sói và một con thỏ nhưng họ không hề tiết lộ điều đó cho hai con chó trung thành của mình.

Họ tiếp tục đi cho đến khi thấy một ngã ba, rồi họ bắt đầu cãi nhau để quyết định xem nên đi đường nào. Cuối cùng họ thống nhất mỗi người sẽ đi một hướng tự tìm vận may cho mình. Trước khi chia tay mỗi người sẽ dắt một con dao lên thân cây sồi già. Sau này khi một người quay lại nhìn thấy nó thì sẽ biết người còn lại thế nào. Nếu con dao của người kia sáng bóng và sắc bén đồng nghĩa là anh ta đang sống rất tốt. Còn nếu nó đã hoen gỉ thì chắc hẳn chủ nhân đang gặp khó khăn và cần sự giúp đỡ của người còn lại.

Thế rồi họ chào tạm biệt nhau. Một người rẽ trái còn người kia rẽ phải.

Người anh đi bộ cả ngày trời nhưng không gặp ai cả, ngày thứ hai cũng vậy. Nhưng đến ngày thứ ba, anh thấy một tòa lâu đài đều được làm bằng gỗ thông và tháp cành chót vót lẩn khuất sau những đám mây. Một nàng thiếu nữ ngồi bên bậu cửa sổ :

“ Nói cho ta, nàng thiếu nữ xinh đẹp, mọi người đi đâu cả rồi?” – Người anh trai nói.

“Họ lần theo dấu con hươu trắng rồi nhưng tất cả đều đã bị biến thành đá. Cha tôi cũng vậy.”

“ Đừng lo lắng hỡi nàng thiếu nữ xinh đẹp. Họ đi mà không có người giúp đỡ nhưng xem này, ta có bao nhiêu là “người” bạn. Chúng sẽ giúp ta bắt được con hươu trắng và ta sẽ giải cứu cha nàng.”

Điều bí ẩn thì ít, nhưng câu chuyện thì còn dài.Khi người anh đến bên cổng thành chàng nhìn thấy con hươu trắng băng qua.

Chàng ngay lập tức đuổi theo cùng với những "người bạn" linh dương, sói cám và thỏ bám gót. Tuy nhiên chẳng dễ như chàng nghĩ, con hươu trắng dễ dàng trốn thoát với làn khói xóa đi nơi nó đã đi qua.

Một mụ phù thủy ngồi cạnh đống lửa bên bìa rừng. Người anh đi tới và nói :

" Tôi có thể sưởi nhờ một chút không, bà lão?"

"Được, cũng không phiền gì. Hãy để ta vỗ về mấy con vật này trước nào. Ta sẽ không làm hại chúng đâu."

"Vâng."

Lúc mụ phù thủy chạm vào ba con vật, chúng bị biến thành những viên đá, bên cạnh tảng đá mà chủ nhân của chúng biến thành .

Trong khi đó,người em đi tới một khu rừng rậm , cuối cùng chàng tới một

vương quốc. chàng lưu lại đó nhận trông coi cừu cho nhà vua.

Rồi một tai họa ập xuống cả vương quốc. Một con rồng khổng lồ bò lên khỏi mặt biển bắt nhà vua phải dâng ba cô công chúa cho nó ăn thịt. Con rồng đe dọa nếu không đáp ứng yêu cầu của nó, nó sẽ quẫy đuôi một phát thì hàng ngàn đợt sóng biển sẽ nhấn chìm cả vương quốc.

Nhà vua rất đau đớn. Ông hứa rằng ai giết được con rồng thì sẽ được cưới cô công chúa út. Lời thông báo được loan truyền rộng rãi nhưng không ai đủ dũng cảm để chiến đấu.

Nhà vua tiếc thương cho số phận của ba cô con gái nhưng khóc lóc than van thì có ích gì. Sớm ngày mai người con gái lớn sẽ bị đưa đi dâng cho rồng.

Người em trai biết được tin đó. Chàng không đành lòng nhìn thấy nàng công chúa phải kết thúc cuộc đời để làm thức ăn cho quái vật. Ban ngày chàng trông nom đàn cừu nhưng suốt cả đêm chàng cùng bầy thú trung thành rèn một thanh gươm rất bén.

Rạng sáng, người hầu dẫn cô công chúa cả dâng cho con rồng, đi ngang qua bãi cỏ nơi người em trai đang chăn cừu.

" Hây! Hai người đi đâu đó? – Cậu hỏi

" Tới chỗ con rồng. Chúng tôi còn đi đâu khác được chứ? Cậu có đủ dũng cảm để đếm được mấy cái răng của nó không, chàng chăn cừu?"

" Tôi sẽ thử xem," người em trả lời và theo sau cỗ xe ngựa.

Người hầu đánh xe đến bãi biển. Cô công chúa cả bước xuống, lau nước mắt khẩn khoản cầu xin ai đó có thể cứu cô. Nhưng không, người hầu đã nhanh chóng cho ngựa quay đi và nói rằng ông ấy chỉ có tay không và không thể chiến đấu với con rồng một mình được.

Rồi mặt biển chuyển màu đen ngòm, cùng lúc con quái vật ba đầu đáng sợ nhô lên khỏi mặt nước.

Những con vật trung thành của người em lao vào tấn công nó trong khi chàng nhảy lên một con ngựa và vung gươm chém chết con quái vật.

Rồi chàng cắt lưỡi và ném chúng vào túi của mình. Không nói một lời nào, chàng lặng lẽ quay trở về với đàn cừu.

Lúc đó, người hầu muốn mình là một anh hùng liền nói với cô công chúa : " Thấy chưa? Chúng tôi đã cứu cô! Nhưng nhớ lấy, không được nói ra là tên chăn cừu cũng ở đây nếu không tôi sẽ giết cô. Nếu nhà vua có hỏi, cô phải nói rằng "Người hầu này đã dẫn con đến biển và mang con quay trở lại. Ông ấy là người duy nhất được ban thưởng."

Công chúa không có sự lựa chọn nào khác nên đành chấp thuận vì cô không muốn bị mất mạng.

Ngày tiếp theo một con quái vật sáu đầu nhô lên mặt biển.

Vẫn người hầu đó, hắn đưa cô công chúa thứ hai đến cống cho quái vật và lại đi qua bãi cỏ nơi người em đang chăn cừu. Lần này chàng lại cứu được công chúa, cắt được sáu cái lưỡi của con quái vật ném vào trong túi như lần trước.

Ngày thứ ba, người hầu dẫn cô công chúa út đến cho quái vật và là lần thứ ba băng qua bãi cỏ nơi người em chăn cừu. Lần thứ ba, chàng bám theo cỗ xe ngựa.

Người hầu dừng xe trên bãi cát bên bờ biển. Cô công chúa út bước xuống, lau đi những giọt nước mắt và cầu khẩn mong có ai đó cứu cô. Nhưng không, lần thứ ba người hầu nhanhchóng cho ngựa quay đi và nói rằng ông ấy chỉ có tay không và không thể chiến đấu với con rồng một mình được.

Rồi mặt biển chuyển màu đen ngòm, cùng lúc con quái vật chín đầu đáng sợ nhô lên khỏi mặt nước.

Những con vật trung thành của người em lao vào tấn công nó trong khi chàng nhảy lên một con ngựa và vung gươm chém chết con quái vật. Lúc này nàng công chúa út vội ném chiếc nhẫn của cô cho chàng chăn cừu khi tên hầu không để ý. Chàng cúi xuống cắt chín cái lưỡi rồi bỏ vào trong túi của mình. Không nói một lời nào, chàng lặng lẽ quay trở về với đàn cừu.

Lúc đó, người hầu muốn mình là một anh hùng liền nói với cô công chúa :" Thấy chưa? Chúng tôi đã cứu cô! Nhưng nhớ lấy, không được nói ra là tên chăn cừu cũng ở đây nếu không tôi sẽ giết cô. Nếu nhà vua có hỏi, cô phải nói rằng "Người hầu này đã dẫn con đến biển và mang con quay trở lại. Ông ấy là người duy nhất được ban thưởng."

Công chúa không có sự lựa chọn nào khác nên đành chấp thuận vì cô không muốn bị mất mạng.

Nhà vua hết sức vui mừng. Ông vội vã ôm chầm lấy người hầu và nói :" Ngươi đã cứu mạng tất cả con gái ta từ cõi chết. Nào nghe đây : Ta sẽ gả con gái út của ta cho ngươi và chia cho ngươi một nửa vương quốc."

Mọi việc được diễn ra nhanh chóng. Đám cưới được tổ chức trong ba ngày.

Vậy còn chàng chăn cừu thì sao? Chàng vác tay nải lên vai đi thẳng đến cung điện.

Khi cô công chúa út nhìn thấy chàng, cô liền tâu với vua cha, " Con sẽ lấy người đang giữ chiếc nhẫn của con, cũng là người đã cứu con khỏi con quái vật"

Tên hầu đưa cho công chúa một ly rượu, nàng nhấp một ngụm rồi đưa nó cho chàng. Đến lượt chàng, chàng bỏ chiếc nhẫn vào trong ly khi người hầu không để ý.Công chúa tâu :" Đây chính là người đã cứu con!"

Nhưng nhà vua không tin nàng.

"Nếu chiếc nhẫn của con không đủ để chứng minh thì con sẽ lấy người mà đang giữ những cái lưỡi của con quái vật."

"Đến đây." Nhà vua nói với tên hầu, " cho ta xem lưỡi của con quái vật nào, bữa tiệc đang chờ chúng ta đấy."

Nhưng hắn có thể moi ra ở đâu khi hắn không hề có nó. Hẫn không thể nói lên lời nào.

Còn người em ngay lúc đó, đứng cạnh công chúa và đưa ra tất cả 18 cái lưỡi của con quái vật.

Nhà vua tuyên bố chàng chăn cừu sẽ được thay áo choàng bằng vàng và kết hôn cùng công chúa út, còn tên hầu xảo trá bị đày đi biệt xứ.

Thế là người em cưới được nàng công chúa xinh đẹp và có được một nửa vương quốc. Cuộc đời chàng bước sang một trang mới từ ngày đó.

Nhưng một ngày kia chàng quyết định

đi tới cây sồi năm nào để xem con dao của người anh. Nó đã hoen gỉ, điều đó đồng nghĩa người anh đang gặp khó khăn. Mặc dù chàng không nỡ xa người vợ của mình, nhưng người em vẫn quyết định cùng bầy thú trung thành : con chó, linh dương, sói và thỏ cùng đi tìm người anh.

Chàng đi mãi đi mãi cho đến khi gặp một tòa lâu đài đều được làm bằng gỗ thông và tháp cành chót vót lẩn khuất sau những đám mây. Một nàng thiếu nữ ngồi bên bậu cửa sổ :

" Nói cho ta, nàng thiếu nữ xinh đẹp, mọi người đi đâu cả rồi?" – Người em hỏi.

" Họ đã lần theo dấu của con hươu trắng những họ đều bị biến thành đá cả rồi. Một người thợ săn khác cũng đã qua đây. Anh ấy cũng đang đi tìm con hươu trắng.

"Sao chứ, đó là anh trai ta ! Ta phải đi cứu ngay thôi."

Điều bí mật chỉ có ít nhưng câu chuyện thì còn dài lắm.

Khi người em đến bên cổng thành thì nhìn thấy con hươu trắng băng qua. Chàng ngay lập tức đuổi theo cùng với những "người" bạn" linh dương, sói cám và thỏ bám gót.

Tuy nhiên chẳng dễ như chàng nghĩ, con hươu trắng dễ dàng trốn thoát với làn khói xóa đi nơi nó đã đi qua.

Mụ phù thủy ngồi bên đống lửa bên bìa rừng. Người em đi tới và hỏi, "Bà lão, nói cho tôi biết những viên đá này là gì thế?"

"Hãy để ta chạm vào những con thú của ngươi trước. Ta sẽ không làm hại chúng đâu," mụ nói. "Rồi ta sẽ nói cho."

" Ồ, không. Mụ ranh ma lắm nhưng ta đâu có ngốc. Hãy xem thanh gươm của ta đây!"

Và mụ phải thú thật. " Những tảng đá kia đều là người, còn những hòn đá chính là thú rừng", mụ nói. " Anh của người ở đó."

"Nói mau, làm thế nào để hóa giải lời nguyền, đừng quên, thanh gươm của ta rất bén đấy."

" Nhìn thấy đống lửa kia không? Hãy lấy một ít tro ở đó và rắc lên những viên đá và tảng đá kia."

Người em làm theo và quả thật những tảng đá biến thành người, một biển người, có cả nhà vua trong đó. Và có người anh cùng với những con thú trung thành của chàng.

Tất cả muôn loài thú rừng lao vào mụ phù thủy và đó là ngày tàn của mụ!

Mọi người mới vui sướng làm sao.Quốc vương gả công chúa cho người anh bởi vì mụ phù thủy đã niệm thần chú rằng nàng sẽ không thể rời khỏi lâu đài cho đến khi lời nguyền bị phá vỡ.

Người em quay trở lại với vợ mình và sống hạnh phúc trọn đời.

Nhưng còn con hươu trắng thì sao?

Nghe đây, mọi người sẽ thấy. Ngay lúc mụ phù thủy chết, con hươu trắng đã phi qua gốc cây và lời nguyền đã bị xóa bỏ. Từ nay nó có thể chạy thoải mái trong khu rừng mà không làm hại đến ai.

БЕЛЫЙ ОЛЕНЬ

На английском языке

Б $\frac{70802\text{-}334}{014\ (01)\text{-}79}$ без объявл.

4803000000